

UTRECHTSCH COURANT.

Vrijdag

den 15. Decemben.

BERENDMAKING.

DE GEDEPUTEERDE STATEN VAN DE PROVINCIE UTRECHT, vernomen hebbende, dat in verschillende Gemeenten binnen deze Provincie dulle Honden geloopt hebben, en willende voorkomen de ongelukken die door het verder losloopen van de Honden daaruit zouden kunnen ontstaan, hebben dienvolgens noodig geoordeeld te bepalen, zoo als geschiedt bij deze, dat van heden af aan tot den eersten Februarij van den jare 1821, alle Honden binnen deze Provincie zullen moeten vastgelegd en gehouden worden, gedurende welken tijd dezelve niet zullen mogen loopen, langs de straten of wegen, ten zij vergezeld van den eigenaar, en alsdan aan een lijn of band vastgehouden wordende, zulende diegenen, welke hier tegen mogten handelen, dadelijk vervallen in een boete van zes guldens, de helfte ten behoeve van de algemeene armen, en de andere helfte ten behoeve van den eigenaar, die de calange doet, wordende de Dienaren van plaatselijke Politie en de Veldwachters binnen deze Provincie gelast, en de Dienaren der Justitie uitgenoodigd, alle de Honden langs de straten of de publieke wegen loslopende, dood te slaan, en zulks onverminderd de boeten van zes guldens bij den eigenaar van den Hond te verbeuren.

En zijn de Plaatselijke Besturen binnen deze Provincie gehouden, zorg te dragen, dat bovenstaande bepalingen, behoorlijk worden naafgekomen.

En ten einde niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt, waar zulks te doen gebruikelijk is.

Utrecht den 8. December 1820.

De Gedeputeerde Staten voornoemd
VAN TUYLL, vt.
Ter Ordonnantie van dezelve.
L. E. R. A. M.

NATIONALE MILITIE.
PUBLICATIE.

Burgemeesteren der stad Utrecht, herinneren bij deze de belanghebbenden, dat de Manschappen, welke voor zich-zelfen bij de Nationale Militie zijn dienende, het zij door overlijden van eenen Vader of wel Moeder, Weduwe zijnde, of door een plaats gehad hebbende Regterlijke Separatie of Echtscheiding der Ouderen, of eindelijk door overlijden van eenen Broeder of Broeders, regt op vrijstelling hebben verkregen, en hun ontslag dienvolgens zullen verlangen, zich daartoe, met overlegging der noodige bewijsstukken, ingerigt overeenkomstig de voorschriften, gestatueerd bij art. 91. der Wet van den 8. Januarij 1811, omtrent de inrigting der Nationale Militie, in geschrifte, zullen moeten adresferen voor den 5. Januarij 1821, aan het gewezen Post-Kantoor ten Stadhuis alhier, alwaar tot dat einde zal gevaccerd worden, van des morgens 10, tot des middags één uur; en dat voor deze aanvragen om ontslag, even zeer als de manschappen zelf, ook derzelve Ouderen, Voogden, Curators en Gemagtigden bevoegd zijn.

En op dat niemand hiervan eenige onwetendheid zoude kunnen voorwenden, zal deze worden gedrukt, afgekondigd en aangeplakt, daar dit te doen gebruikelijk is.

Gedaan te Utrecht den 8. December 1820, en ten dien dage gepubliceerd.

Burgemeesteren voornoemd
R. A. SCHUTT, vt.
Ter Ordonnantie van dezelve
P. DE ROOCK.

KENNISGEVING.

Burgemeesteren der stad Utrecht, verwittigen de Ingezetenen dezer stad en vrijheid, dat er op Dingsdag den 19den dezer maand, een buitengewone COLLECTE voor de dezer stads Aalmoesfeniers-Armen zal worden gedaan; verzoevende een ieder milde gaven voor gemelde Armen te willen doen.

Utrecht den 14. December 1820.

Burgemeesteren voornoemd
R. A. SCHUTT, vt.
Ter Ordonnantie van dezelve
P. DE ROOCK.

P O L E N.

WARSAU den 21. November. Sedert eenige dagen is in onze streken veel sneeuw gevallen, en op de wegen hebben zich wederom wolven vertoond. Een jong leeraar in het dorp Warmoskij reed kortliks met zijn wagen met een paard naar het naastgelegen dorp, om aldaar te gaan prediken. Zijn weg ging door een klein bosch. In hetzelfde kwamen vijf hongerige wolven op hem aan. Een dezer wolven vatte het paard dadelijk in de borst, terwijl de anderen het weerloos dier van alle zijden aanvielen, het welk een vreeslijk geweld maakte, doch eindelijk nederstortte. De hevig ontstelde leeraar vloog hierop uit zijn wagen naar eenen dichtbijstaanden boom, en klom in denzelfden, om zich zoo mogelijk uit de klauwen dezer hongerige dieren te redden, terwijl de wolven zich met het paard bezig hielden, en na hetzelfde verslonden te hebben huilende in het bosch terug keerden. De leeraar zich van dit gezelschap bevrijd ziende, waagde het echter als nog niet zijn boom te verlaten, en bleef gerust zitten. Daar men hem te vergeefs wachte, en voor de wolven vreesde, die zich reeds elders hadden vertoond, begaf men zich op weg en had spoedig de ledige wagen in het oog, nader komende vond men niet gendegen den Predikant in den boom, voor wiens leven men in den beginne gevreesd had, en welke dadelijk zijne onaangename schuilplaats verliet, en mede naar het dorp te terug keerde.

S P A N J E.

MADRID den 29. November. De generaal Alava, ambas-

sadeur van Spanje bij den Koning der Nederlanden, is door zijne medeburgers benoemd tot kolonel generaal der nationale militie, in de Provincie van Alava, waarvan de hoofdstad Vittoria is, en in dewelke men 220 o welgewapende en met den besten geest bezielde manschappen telt.

Z. M. de Koning heeft het decreet der Cortes, behelzende den bouw van twintig oorlogs-vaartuigen, gelanceeerd.

Den 26. dezer zijn te Burgos twaalf personen, welke tot de bende van *del Sotro* behoorden, gefusileerd.

Sedert eenige dagen loopt alhier het gerucht, dat de hertog de *Infantado*, naar het eiland Ivica, zoude verbannen worden.

MADRID den 1. December. Particuliere brieven van Leon, van den 21. November, melden, dat den vorigen nacht, een bende van 10 à 12 gewapende lieden te paard, die stad waren komen doorrijden, onder het groep van *live de Koning*, *weg met de Constitutie!* daar het reeds middernacht was, had men deze oproermakers niet kunnen achtervolgen.

Het opperhoofd der Capucijnen heeft zijn proces, hetwelk hem is aangedaan wegens zijn geschrift, tegen het afschaffen der kloosters, hetwelk hij aan de Cortes heeft ingediend, verloren. Hetzelfde is als beledigend en oproerig verklaard, en zal als zoodanig vernietigd worden.

I T A L I E.

ROME den 25. November. Men is alhier als nog in het onzekere, wegens den uitflag der zaak met Napels; vte hebben hoop op een vreedelievende schikking, hetwelk voor ons en voor onze naburen het heilzaamste is. Men heeft te veel ondervinding van oorlog om er naar verlangend te kunnen zijn; en men kan als vaststellen, dat zoo lang de Mogendheden buiten denzelfden kunnen, de fabel wel in de schede zal blijven.

Er komen wederom vele vreemdelingen deze hoofdstad bezoeken; prins *Wolchonsky*, lord *Talbot* en meer andere aanzienlijke Engelsen bevinden zich hier. De minister van *Stein* wordt alhier verwacht, daarentegen heeft de gravin *Albanij* ons verlaten, welkers appartementen de kroonprins van Beieren thans heeft betrokken.

Den 15. dezer is een onzer jonge geneesheeren, *Vaselli* genaamd, in de eenzame straat der *Lungara*, onder het venster zijner aanstaande Echtgenote, met welke hij sprak, door eenen dolksteek gewond, waaraan hij twee dagen daarna overleden is. De daer is als nog niet bekend.

LIVORNO den 30. November. Brieven uit Konstantinopolen alhier onvangen, melden dat de Porte geweigerd heeft den brief te ontvangen, waarbij het Napolitane gouvernement haar berigt geeft van het nieuwe politieke systeem, door dat Koninkrijk dezer dagen aangenomen.

D U I T S C H L A N D.

WEENEN den 2. December. Men verneemt met zekerheid dat de conferentien te Treppan, welke aldaar drie weken uitgesteld zijn, in deze hoofdstad nog zullen voortgezet worden. Hunne Maj. de beide Keizers worden alhier te gemoet gezien. Of Keizer *Alexander* voornemens is zich lang in deze stad op te houden, is nog niet bekend.

LEIPZIG den 2. December. Twee jaren geleden werd in onze nabijheid een bende valche munters ondeckt en gearresteerd, waarvan het hoofd het ontvlugte, hetwelk men, niettegenstaande alle aangewende pogingen, niet op het spoor heeft kunnen komen. Thans verneemt men dat in de omtrekken van Dantzig, denzelfden valchen munter gearresteerd is, alwaar hij valche rechtsgesluttiken in omloop bracht. Zijne werkplaats bevond zich in een groot bosch onder de aarde, nabij *Knauthain*, twee mijlen van Leipzig.

WEIMAR den 2. December. Na de veldslagen van Jena, Lutzen en Leipzig, zijn een menigte door den oorlog ongelukkig en onderloos geworden kinderen, alhier in een gesticht opgenomen en opgevoed geworden. Meer dan 200 dier kinderen hebben handwerken geleerd en zijn reeds bekwaam voor hun brood; onder dezelve bevinden zich niet alleen Saxers maar ook Russen, Pruisen, Beijeren, Rijnlanders, en Bohemers, Roomsche, Lutheranen, Gereformeerden en Joden, welke door den storm des toevals in de nabijheid dier drie slagvelden bij elkander waren gekomen. Men heeft thans het plan gemaakt, om tot aandenken van dien tijd, door de gemelde kinderen een bidzaal te laten bouwen, waarvan de steenen der muren, de pannen van het dak, de sloten aan de deuren, alle meubels, als stoelen tafels enz., in een woord, waar van alles door die kinderen zal vervaardigd zijn. In het midden der Zaal zal een zwarte marmeren tafel geplaatst worden, met het volgende opschrift: „Na de schrikkelijke oorlogsjaren, en na de veldslagen van Jena, Lutzen en Leipzig, hebben 200 geredde kinderen, met eigen handen deze Bidzaal gebouwd en aan den Heere tot een eeuwig dank-altaar gewijd.”

FRANKFORT den 6. December. In het dorp Formetswalde bij Torgau, begaf zich de zoon eens landmans, van omtrent 13 jaren, naar het aardappelen-land, om de varkens van hetzelfde te jagen. Tot dit einde nam hij den huishond met zich, en hitte denzelfden op de varkens zoo lang aan, tot die dieren eindelijk woelend werden, en den knaap aanvielen, en voor men ter hulp toegesnel was, gedeeltelijk verslonden hadden.

De afschaffing van het afnemen der hoeden bij het groeten, wint in Duitschland meer en meer veld. In N°. 48 van het weekblad van de stad Osnabrug, leest men daaromtrent het volgende: „Dewijl het hoedafnemen in de open lucht een overvloedige vriendschapsbewijzing onder bekenden is, en bijzonderlijk bij koud weder dikwijls een ziekte kan veroorzaken, zoo wordt aan het Duitse publiek den voorslag gedaan, niet langer door het onthouden van het hoofd, doch alleen door een vriendschappelijk teken, elkander te groeten, gelijk zulks reeds door de gezamenlijke leden dezer stads-collegien is aangenomen.”

Uit Straatsburg wordt in dato den 29. November, het volgende gemeld:

Gisteren avond is aan het hospitaal alhier een rijtuig van

491	50	Infchr. op het Grooth.
821	83	Pruisen, in Engeland
691	70	Deeniche te Hamburg 10e Ligt.
691	71	idem 2de Ligt. 4 m.
671	68	Spanje, 1805.
561	57	1807.
711	72	1820.
231	24	Spaanische Compans van dit 1807.
42	43	dit 1820.
321	32	Weener Bank, bij <i>Call in Comp.</i>
421	42	Dito bij dit.
31	32	Weener Certificaten bij dit.
691	69	Neg. Metaliek
331	33	idem
655	66	idem
1291	130	Bank Actien
691	69	Aandelen bij <i>Noeff. Alit.</i>
691	69	Italie, Route di Milan
691	69	Napels, Certificaten
66	66	dit 1820 in Napels.

6	5	BRUSSEL den 12. December. De Tweede Kamer der Staten-Generaal heeft heden in hare sessie, de discussien over het burgerlijk wetboek, begonnen.
5	5	UTRECHT den 14. December. Volgens berichten van Vianen, stond het water in de rivier de Lek aldaar heden morgen 9 voet 9 duim.
5	5	Aan het noodijl teekende hetzelfde 124 duim onder nul. Gevallen sedert den 14. dezer 12 duim.
5	4	Intr. E. F. E. C. T. E. N.
5	4	Post. <i>Ausland den 13. December 1820.</i>
5	4	24 Holland, Werkelijke Schuld.
5	4	Restanten
5	4	5 Kansbilletten
5	4	5 Schuldbekeuzen van 1815
5	4	5 Idem 1818
5	4	5 Frankrijk, Tiers Consolidée
5	4	5 Reconnaissances
5	4	5 Pargen 1. Geconsolideerde
5	4	5 Rusland, bij <i>Hope in Comp.</i>

men zegt hem in zijn uitersten wil een inkomen van duizend kronen nagelaten heeft.

„Frankrijk verliest aan den hertog *Deses* eenen man, die niet minder heeft uitgemaakt door zijn mede, dan door zijne kunde, en de zeemagt is van eenen bevelhebber beroofd, die zich door groote krijgsdaden beroemd gemaakt heeft. Het bevel voerde over het *schip Willem*, hield hij met het uiterste toe een geveld vol tegen twee-Engelsche linieschepen en een freгат; hij werd gekwetst en ontving van de vijandelijke officieren de grootste achtings-bewijzen. Van 180 man, die zijne compagnie uitmaakten, waren er 564 of dood of buiten staat om verder te vechten; zijn schip was geheel mastloos geslooten. Sedert 1815, heeft de hertog *Deses* in de diepte afgezonderdheid, waarin hij niet heeft opgehouden, vurige geloften te doen voor het geluk en de vrijheid van zijn land. De admiraal *Deses* laat geene kinderen na, en zijne goederen gaan over aan veere bloedverwanten. Hij had eenige jaren geleden ten huwelijk genomen de weduwe van eenigen generaal *Saligny*, die op het veld van eer gevallen was.”

„De hertog *Deses* is laatste donderdag avond, aan de gevolgen zijner wonden overleden; zij schenen in den beginne van weinig belang te zijn; maar de koorts heeft zich na eenige dagen doen besporen, en de gemoedsgeestigheid van den zieke, zoo gevoelig aangedaan door de zekelge gebeurtenis waarvan hij het slagtoffer geweest is, heeft medewerkt om zijnen toestand te doen vererzen. De kamerdienaar die zich uit een venster van de vierde verdieping gefort heeft, volhardde voor zijnen dood in te verklaren dat hij door twee onbekende lieden naar beneden was geworpen w.s. Die man, toen vijftien twintig jaren oud, was van zijne kindsheid af in den dienst van den admiraal geweest, die hem mee weldaden overhoort, en naar

Colmar aangekomen, verzeld van gendarmen, in hetwelk een man van ontrout 40 jaren gelegen was. Uit de bijgaande papieren blijkt dat het de baron van Scharf is, oud luit kolonel in Russische dienst. Hij zelf verhaalt, dat hem in den laatste oorlog tegen de Turken het ongeluk heeft getroffen met 30 der zijnen gevangen genomen en in een naauw hok geworpen te worden. Kort na zijne gevangenneming was eene troep beulen, vergezeld van soldaten in den kerker gekomen en had alle de gevangenen op eene wreedaardige wijze verminkt. Hij en twee zijner medgezellen hadden hunne verminking overleefd, terwijl alle anderen door het veelvuldig verlies van bloed bezweken waren. De baron van Scharf bleef veertien jaren in zijne gevangenis, en is eerst in het begin van dit jaar, in een Fransch vaartuig te Marseille aangekomen, van waar hij, begeleid van gendarmen, van brigade tot brigade, getransporteerd is geworden, zullende hij naar Karlsruhe worden vervoerd, alwaar hij den winter denkt door te brengen, om in de aanstaande lente zijne reis naar Rusland voort te zetten. Deze ongelukkige is genoodzaakt steeds op den rug te leggen, als zijnde het voor hem onmogelijk eene andere houding aan te nemen; zijne beenen zijn geheel verdord. *Zie verder den kant van deze Bladz.*

Den 7. December 1820 is binnen Utrecht overleden, de Hoog Wel Gebore Vrouwe MARCINA VAN DER GON, Douairière van den Hoog Wel Geboren Heer CHRISTOFFEL WALRAVEN LUBERT GRAVE VAN BIJLANDT, in den ouderdom van ruim 67 jaren.

Heden overleed, in blijmoedig geloof aan den Zaligmaker, doch tot onze bittere droefheid, in den ouderdom van ruim 59 jaren, onze hartelijk geliefde Moeder- en Behuwd-Moeder, Vrouwe MARIA ALETTA KOENEN, Weduwe wijlen den Wel Edelen Heer JAN WILLEM WINTER.

Den 7. December 1820 is binnen Utrecht overleden, de Hoog Wel Gebore Vrouwe MARCINA VAN DER GON, Douairière van den Hoog Wel Geboren Heer CHRISTOFFEL WALRAVEN LUBERT GRAVE VAN BIJLANDT, in den ouderdom van ruim 67 jaren.

Heden overleed, in blijmoedig geloof aan den Zaligmaker, doch tot onze bittere droefheid, in den ouderdom van ruim 59 jaren, onze hartelijk geliefde Moeder- en Behuwd-Moeder, Vrouwe MARIA ALETTA KOENEN, Weduwe wijlen den Wel Edelen Heer JAN WILLEM WINTER.

Den 7. December 1820 is binnen Utrecht overleden, de Hoog Wel Gebore Vrouwe MARCINA VAN DER GON, Douairière van den Hoog Wel Geboren Heer CHRISTOFFEL WALRAVEN LUBERT GRAVE VAN BIJLANDT, in den ouderdom van ruim 67 jaren.

Heden overleed, in blijmoedig geloof aan den Zaligmaker, doch tot onze bittere droefheid, in den ouderdom van ruim 59 jaren, onze hartelijk geliefde Moeder- en Behuwd-Moeder, Vrouwe MARIA ALETTA KOENEN, Weduwe wijlen den Wel Edelen Heer JAN WILLEM WINTER.

Den 7. December 1820 is binnen Utrecht overleden, de Hoog Wel Gebore Vrouwe MARCINA VAN DER GON, Douairière van den Hoog Wel Geboren Heer CHRISTOFFEL WALRAVEN LUBERT GRAVE VAN BIJLANDT, in den ouderdom van ruim 67 jaren.

Den 7. December 1820 is binnen Utrecht overleden, de Hoog Wel Gebore Vrouwe MARCINA VAN DER GON, Douairière van den Hoog Wel Geboren Heer CHRISTOFFEL WALRAVEN LUBERT GRAVE VAN BIJLANDT, in den ouderdom van ruim 67 jaren.

Heden overleed, in blijmoedig geloof aan den Zaligmaker, doch tot onze bittere droefheid, in den ouderdom van ruim 59 jaren, onze hartelijk geliefde Moeder- en Behuwd-Moeder, Vrouwe MARIA ALETTA KOENEN, Weduwe wijlen den Wel Edelen Heer JAN WILLEM WINTER.

Den 7. December 1820 is binnen Utrecht overleden, de Hoog Wel Gebore Vrouwe MARCINA VAN DER GON, Douairière van den Hoog Wel Geboren Heer CHRISTOFFEL WALRAVEN LUBERT GRAVE VAN BIJLANDT, in den ouderdom van ruim 67 jaren.

Heden overleed, in blijmoedig geloof aan den Zaligmaker, doch tot onze bittere droefheid, in den ouderdom van ruim 59 jaren, onze hartelijk geliefde Moeder- en Behuwd-Moeder, Vrouwe MARIA ALETTA KOENEN, Weduwe wijlen den Wel Edelen Heer JAN WILLEM WINTER.

Den 7. December 1820 is binnen Utrecht overleden, de Hoog Wel Gebore Vrouwe MARCINA VAN DER GON, Douairière van den Hoog Wel Geboren Heer CHRISTOFFEL WALRAVEN LUBERT GRAVE VAN BIJLANDT, in den ouderdom van ruim 67 jaren.